

Rapport från anstalten

Här är ingenting bra. Jag får inte ringa min kärlek och det gör mest ont. Är det lagligt att nekas ett ankomstsamtal till en nära? Är inte det ett övergrepp?

Jag känner ingen alls på anstalten. Har suttit tidigare och det har aldrig hänt. Men alla jag känner sitter nog på klass 2 och denna anstalt är klass 3. Jag är desperat efter nikotin, man får ju inte ta med sig det in. Idag frågade jag högt och tydligt rätt ut om någon hade en snus. Jag fick en grovblöja och den smakade faktist helt ok. Nu när jag inte har droger i kroppen väntade jag mig en nikokick men den uteblev tyvärr.

Längtar så efter att få ringa min kärlek. Förr i tiden fanns bara en lur som man fick springa och leta efter för att någon egoist lagt beslag på den. Nu finns det i alla fall åtta lurar så det är telefontillstånd och pengar som begränsar mig.

Jag har en känsla av att ingen här gillar mig men jag gillar inte dom heller. Förut lagade vi vår mat själva och då fanns allt möjligt att använda till matlagningen. Nu får man färdiga matlådor för små för en vuxen människa att bli mätt på. Jag har varit konstant hungrig sedan jag kom hit. Folk här kan heller inte skilja på mitt och ditt. Vänder man ryggen till försvinner maten. En dag var det fest; jag fick en hel vaniljyoghurt för mig själv.

Chefen är en tjugotreåring som babblar om att han minsann har varit med i många år. Han gick i blöjor sist jag var här. Det enda som är bra är att det "bara" är femtiofem dagar kvar att sitta inlåst här. Ett annat plus är att jag inte fryser här. Värmen är det inget fel på.

Har nu kommit på vem som snor min mat men jag gör inget åt det för jag har ingen lust att bli knallad härifrån. Det innebär alltid högre säkerhetsklass även om det ursprungligen inte är jag som gjort fel.

När jag åkte in hade jag äntligen boende som jag skött i flera år efter många år som hemlös. Jag har inte suttit i fängelse på över 20 år och skulle börja med en skuldsanering. Domen på tre månader hade kunnat omvandlas till fotboja vilket kostar samhället mindre. Men så blev det inte. Allas förlust.

Text: Tony

Bild: IngelaS